

A Fővárosi Ítéltábla a Kollarics Flóra Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző: dr. Kollarics Flóra ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - dr. alperesi kamarai jogtanácsos neve kamarai jogtanácsos által képviselt Pénzügyminisztérium (alperes címe.) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. május 28. napján kelt 62.P.23.938/2018/7. számú ítélete ellen az alperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 25.000 (huszonötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes 2017. október 27-én elektronikus úton az információs és önrendelkezési jogról és az információ szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 28. § (1) bekezdésére hivatkozva közérdekű adatigényléssel fordult az alpereshez, melyben az ÉAOP-5.1.1./A-12-2013-0013 azonosító számú szociális célú városrehabilitációs projekt keretében kialakított hajdúhadházi játszótér vonatkozásában kérte a támogatási szerződés, annak esetleges módosításai, a projekthez kapcsolódó költség-haszon elemzés, továbbá a vonatkozó monitoring és fenntartási jelentések kiadását.

Alperes 2017. november 13-i válaszában az adatok kezelését, valamint közérdekű jellegét nem vitatta és tájékoztatta a felperest, hogy a kért adatok az interneten fellelhetők. Felperes ugyanezen napon jelezte az alperesnek, hogy az általa igényelt adatok az alperes által megadott honlapon nem állnak rendelkezésre és ismét kérte, hogy teljesítsék adatigénylését. Az alperes 2017. november 28-án a válaszadási határidőt 15 nappal meghosszabbította, majd 2017. december 13-án arról tájékoztatta, hogy az adatigénylés teljesítése az alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevetelével jár, ezért 22.729 forint költségtérítést állapított meg. Indokolása szerint a megállapított költségtérítés a munkaerő-ráfordítással járó költségeket tartalmazza, dologi költség nem került megállapításra.

Az alperes neve átnevezés folytán a 2018. május 18-án hatályba lépett, Magyarország Minisztériumainak felsorolásáról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2018. évi V. törvény és a 94/2018 (V. 22.) Korm. rendelet 162. § (1) bekezdés a) pontja alapján

Nemzetgazdasági Minisztériumról Pénzügyminisztériumra változott.

A felperes a fenti előzményekre tekintettel előterjesztett keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest az Info tv. 29. § (4) bekezdés szerinti költség megállapítása nélkül az ÉAOP-5.1.1./A-12-2013-0013 azonosító számú szociális célú városrehabilitációs projekt keretében kialakított hajdúhadházi játszótér vonatkozásában az alábbi dokumentumok kiadására: támogatási szerződés, annak esetleges módosításai, a projekthez kapcsolódó költség-haszon elemzés, továbbá a vonatkozó monitoring és fenntartási jelentések. Kérte az alperes perköltségben való marasztalását is.

A felperes hivatkozott arra, hogy az Alaptörvény védi a felperes közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez fűződő alapjogát és az Alkotmánybíróság gyakorlatára is utalt e körben. Előadta, hogy az alperes szervezeti és működési szabályzata, az 1/2015. (I. 21.) NGM utasítás 1. melléklete szerint a szervezet létszáma 2107 fő, így 11 fő bevonása nem minősül aránytalan mértékű igénybevételnek. Az adatkezelő az Info tv. adatkezelő fogalmából adódóan azonban dönteni köteles a kezelésében lévő adatok kiadásáról. A döntéshozatal - bár nyilvánvalóan munkaerő-ráfordítást jelent - sem az Info tv., sem a kormányrendelet szerint nem számolható el költségként.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Előadta, hogy a kért dokumentumok kiadását nem tagadta meg és a felperest informálta arról, hogy az Info tv. 29. § (4) bekezdése alapján adatigénylését a költségtérítés megfizetését követően teljesíti. Ennek indokaként hivatkozott arra, hogy az adatigénylés teljesítése az alperes alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevételével jár, ezért költségtérítés megfizetéséhez kötötte. Továbbá előadta, hogy az alperes nagy létszámú, többlépcsős hierarchiával rendelkező szervezet, az adatkérések teljesítéséről és az ehhez szükséges eljárásrendről külön miniszteri utasítás rendelkezik. A perbeli esetben az elszámolható munkaerő ráfordítás 7 óra, míg a személyi jellegű költségek átlagos óradíja 3.508 forint/óra. Az ellenkérelméhez csatolt időráfordítás-kimutatás szerint 4 állami vezető és 7 adatszolgáltatás teljesítéséért felelős munkatárs mindösszesen 10,5 óra munkaerő-ráfordítást végzett a perbeli adatigényléssel összefüggésben. A kimutatás nem részletezte az egyes tevékenységeket és hogy azokat mely személyek végezték.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy költségtérítés előírása nélkül, 15 napon belül adja ki a felperesnek az ÉAOP-5.1.1./A-12-2013-0013 azonosító számú szociális célú városrehabilitációs projekt keretében kialakított hajdúhadházi játszótér vonatkozásában az alábbi dokumentumokat: a támogatási szerződést és annak esetleges módosításait, a projekthez kapcsolódó költség-haszon elemzést, továbbá a vonatkozó monitoring és fenntartási jelentéseket és fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint perköltséget.

Határozata indokolásában kifejtette, hogy a perben nem volt vitás, hogy az alperes közfeladatot lát el, továbbá az sem, hogy a kért dokumentumok kiadását nem tagadta meg, hanem az igényelt adatokat pusztán azért nem adta ki, mert a felperes nem fizette meg az alperes által előírt és igényelt költségtérítést. Vita csupán abban a kérdésben volt, hogy az alperes igényt tarthat-e az adatigénylés kapcsán az általa kért 22.729 forint költség előzetes megtérítésére.

Határozatában ismertette az Info tv. 29. § (3) és (3a) bekezdését, 29. § (4) bekezdését, 29. § (5) bekezdése a), b) és c) pontját, és ugyanezen § (6) bekezdését, a 31. § (1) bekezdését, továbbá a közérdekű adat iránti igény teljesítéséért megállapítható költségtérítés mértékéről szóló 301/2016.

(IX. 30.) Korm. rendelet 3. §. (1) bekezdését, 4. § (1)-(4) bekezdését, valamint a 6. § rendelkezéseit.

Rögzítette, hogy a perben az alperesnek kellett bizonyítania az adat megismerése iránti igény teljesítése megtagadásának jogszerűségét és indokait. Vizsgálta, hogy az alperesi közfeladatot ellátó szervnek a felperesi adatigénylés teljesítése az alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevitelével járt-e, mert csak ez esetben jogosult a munkaerő-ráfordítás költségeinek előzetes megtérítését kérni a felperestől.

Az alperes által csatolt időráfordítás-kimutatást értékelve megállapította, hogy alperes azt nem jelölte meg, hogy az egyes személyek konkrétan milyen tevékenységet végeztek. A kimutatás szerint 4 állami vezető egyenként 0,5 óra, míg 7 adatszolgáltatás teljesítéséért felelős munkatárs együttesen 8,5 óra, vagyis mindösszesen 10,5 óra munkaerő-ráfordítást végzett a perbeli adatigényléssel összefüggésben, mely miatt az alperes 22.729 forint költség előzetes megtérítését írta elő a felperesnek. Álláspontja szerint a kimutatás önmagában nem elegendő annak bizonyítására, hogy az adatigénylés teljesítése az alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevitelével járt volna. Álláspontja kialakítása során figyelembe vette az alperesi szervezet jellegét, alaptevékenységét és létszámát is.

Hangsúlyozta, hogy az alperesi minisztériumnak, mint közfeladatot ellátó szervnek kötelessége, hogy a felperesnek az Alaptörvény VI. cikkének (2) bekezdésében rögzített alapvető jogát biztosítsa és a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog korlátozásának a pusztán adminisztratív jellegű megfontolások nem képezhetik indokát. A közfeladatot ellátó szervek és személyek kényelmi szempontjai nem élvezhetnek elsőbbséget egy alapvető joggal szemben [12/2004. (IV. 7.) AB határozat, 5/2014. (II. 14.) AB határozat, 3252/2016. (XII. 6.) AB határozat].

Hivatkozott arra is, hogy az alperesi szervezet létszáma az adatigényléskor meghaladta a 2000 főt. A közfeladatot ellátó szerveknek készen kell állniuk arra, hogy bármely tevékenységüket illetően érkezhessen hozzájuk közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adatok megismerésére vonatkozó adatigénylés. A közfeladatot ellátó szervek a közérdekű adatigénylések teljesítésekor nem szolgáltatást nyújtanak, hanem az Alaptörvényben meghatározott alapvető jogból eredő kötelezettségeiket teljesítik (NAIH/2017/1891/12/V. számú Jelentése). Egy adatigénylés teljesítése nyilvánvalóan kíván bizonyos fokú munkaerő-ráfordítást az adatkezelőktől, de az elsőfokú bíróság meggyőződése szerint az alperes apparátusából 11 fő bevonása nem minősül aránytalan mértékű igénybevételnek.

Mindezek alapján az Info tv. 31. § (7) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott és költségterítés előírása nélküli adatkiadásra kötelezte az alperest.

Alperes fellebbezésében elsődlegesen kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. § (2) bekezdése alapján változtassa meg és a felperes keresetét utasítsa el. Másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság újabb tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte, a felperes perkielégben marasztalása mellett.

Hivatkozott arra, hogy az ítélet megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló adatokból téves jogi következtetést vont le.

Nem vitatta a felperesnek a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő alapjogát, azonban álláspontja szerint az alperes eljárása során a vonatkozó jogszabályoknak és szabályzóknak teljes mértékben megfelelően járt el. Ha a kormányzati igazgatási tevékenység ex lege magában foglalná

az adatkezelési tevékenységet, mint alaptevékenységet és ennek hiányában bármely államigazgatási hatáskör gyakorlása kizárt lenne, akkor egyetlen kormányzati igazgatási tevékenységet ellátó közigazgatási szerv sem kérhetné a jogszabály szerinti költségei megtérítését a közérdekű adatigénylésekkel összefüggésben. Ez a költségtérítés lehetőségét jogszabályba emelő jogalkotói szándékkal ellentétes következtetés.

Hivatkozott arra is, hogy az alperes kimutatása önmagában elégséges annak bizonyítására, hogy az adatigénylés teljesítése az alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevitelével járt, mert részletezte, hogy mely beosztásban lévő személyek munkáját igényelte az adatszolgáltatás teljesítése. A kimutatásban szereplő állami vezetőkön kívül a felsorolt munkatársak a Pénzügyminisztérium Regionális Fejlesztési Programokért Felelős Helyettes Államtitkársága (RFP HÁT) munkatársai, akiknek nem tartozik munkakörébe semmiféle közérdekű adatigénylés teljesítésével összefüggő feladat, mely a jellegéből fakadóan kizárólag rendkívüli munkaidőráfordítással oldható meg. Az alperes alapító okirat szerinti alaptevékenysége kormányzati igazgatási tevékenység és nem adatkezelés. Alperes többlépcsős hierarchiával rendelkező szervezet, melyben az adatkérések teljesítéséről és az ehhez szükséges eljárásrendről a 22/2016. (XII. 7.) számú miniszteri utasítás (Utasítás) rendelkezik. Az Utasítás 1. sz. mellékletének 30. pontja alapján a kérésről a minisztériumi irányítási hierarchia különböző szintjeit tájékoztatni kell a meghatározott eljárási rend szerint. A közérdekű adat kiadására vonatkozó igény teljesíthetősége tekintetében vezetői döntés szükséges, majd a pozitív vezetői döntés ismeretében a tényleges adatszolgáltatást a minisztérium adatszolgáltatással érintett területén dolgozó munkatársak teljesítik. A Pénzügyminisztérium RFP HÁT tevékenységi körében a 1/2015. (I. 21.) NGM utasítás (SZMSZ) 3.7.3. pontjában sem lehet fel a közérdekű adatokkal kapcsolatos tevékenységi kör, illetve az azok kiadására vonatkozó döntés meghozatala. A munkatársak munkakörében a közérdekű adatok kezelése/kiadása nem szerepel, hanem azt ún. egyéb tevékenységként látják el. Megjegyezte, hogy az elsőfokú bíróság az alperestől további bizonyítást, az adatok részletezését nem kérte.

Megalapozatlan továbbá, hogy a minisztérium létszámához viszonyítottan az adatszolgáltatásban részt vevő 11 fő bevonása ne lenne aránytalan mértékű igénybevétel. Ez a fentiekben előadottakkal és az Info tv. 29. § (4) bekezdésével ellentétes. A minisztérium összlétszámának viszonyítása az adatszolgáltatásban részt vevők számához nem helytálló és a jogszabály szövegéből ez nem is vezethető le. Az adatigénylés a minisztérium adott működési területéhez köthető, nevezetesen az RFP HÁT-hoz, melynek dolgozói létszáma töredéke a Pénzügyminisztérium dolgozói létszámának. A jogszabály nem tartalmaz semmiféle rendelkezést a tekintetben, hogy a szervezeti létszám figyelembe veendő lenne.

Előadta, hogy a csatolt kimutatással bizonyítási kötelezettségének eleget tett és igazolta, hogy az adatszolgáltatás nem tartozik alaptevékenysége körébe, másrészt az érintett minisztériumi terület tevékenysége, így az ott dolgozó munkatársak munkakörébe sem tartozik a közérdekű adatok kezelése, kiadása sem.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú eljárási költségeiben marasztalását kérte. Az elsőfokú eljárásban előadottakat teljes körűen fenntartotta, kérte azok figyelembevételét.

Az alperes másodlagos fellebbezési kérelmére előadta, hogy a hatályon kívül helyezésre a Pp. 252. § (3) bekezdése akkor teremt lehetőséget, ha a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű vagy teljes megismétlése, illetőleg kiegészítése szükséges, az alperes erre azonban nem vezetett le érvelést, hanem csak az általa rendelkezésre bocsátott bizonyítékok értékelését vitatta.

Az alperes elsődleges fellebbezési kérelmére előadta, hogy téves azon alperesi logika, hogy az elsőfokú ítélet megállapításából - miszerint a kormányzati igazgatási tevékenység ex lege magában foglalja az adatkezelést, mint alaptevékenységet - az következne, hogy egyetlen kormányzati tevékenységet ellátó közigazgatási szerv sem kérhetne költségtérítést. Ebből csupán az következik,

hogyan az Info tv. és a költségtérítés megállapításának részletszabályait tartalmazó kormányrendelet alapján jogosult költségtérítést megállapítani, de csak akkor, ha fennállnak a törvényi feltételek. Nem fogadható el az a védekezés, hogy a közérdekű adatok főszabályként költségmentes kiadási kötelezettsége alól azzal kíván mentesülni az alperes, hogy a tevékenysége alapító okiratában rögzítetten nem ezzel van összefüggésben. A közérdekű adatok megismerése iránti igény alapjog, valamint az alperes nem vitatta a kért adatok közérdekűségét, azok kiadása pedig Alaptörvényből fakadó kötelezettsége.

Hangsúlyozta, hogy sem az Info tv., sem a költségtérítés szabályait részletező kormányrendelet nem biztosít lehetőséget arra, hogy önkényesen meghatározott rendben, akár napokig keringtetve a szervezeten belül az adatkérést, az így felmerülő költségeket az adatkérővel megfizettethesse az adatkezelő.

Alaptalan azon alperesi hivatkozás is, hogy az elsőfokú bíróság további bizonyítást, az adatok részletezését nem kérte, mivel az elsőfokú bíróság 62.P.24.783/2017/4. számú tárgyalási jegyzőkönyve konkrét kioktatást tartalmaz arra, hogy mit kell az alperesnek bizonyítani, így különösen a munkaerő aránytalan igénybevételét és/vagy a dokumentumok nagy terjedelmét. A bizonyítási eszközt nem kell meghatározni.

Álláspontja szerint az alperes minisztériumi létszám kapcsán elővezetett érvelése sem helytálló. Az alperes hatalmas apparátusából töredéknyi érintett vett részt az adatkérés teljesítésének vizsgálatában és a kért adatok összeállításában. A bíróság megállapítása, amely szerint a teljes alperesi dolgozói létszámhoz képest 11 fő - akik közül többen vezetői pozícióban tulajdonképpen csak „láttamozzák” az adatkérés tényét - elenyésző szám, és mint ilyen, megalapozza azon bírósági megállapítást, hogy az aránytalan munkateher nem áll fenn, ennek ellenkezője bizonyítására az alperes nem tudott sikerrel bizonyítást vezetni.

A kiszabott költségtérítés minden realitást nélkülöz, az alperesnek a kért adatokat költségtérítés nélkül kellett volna felperes rendelkezésére bocsátania.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság előrebocsátja, hogy az alperes az ítélet hatályon kívül helyezésére vonatkozó fellebbezési kérelmére nézve külön indokolást nem adott elő, és a másodfokú bíróság sem következtetett arra, hogy a bizonyítási eljárás nagy terjedelmű vagy teljes megismétlése, illetőleg kiegészítése szükséges [Pp. 253. § (3) bekezdés], ezért az ítélet hatályon kívül helyezése iránti kérelmet alaptalannak minősítette.

Erre figyelemmel a másodfokú bíróság azt vizsgálta, hogy a Pp. 253.§ (3) bekezdése alapján van-e helye az elsőfokú ítélet megváltoztatásának a fellebbezési kérelem korlátai között.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és az abból levont jogi következtetése is helytálló, az ítélet indokolásában foglaltakat a másodfokú bíróság is osztja, csak a fellebbezésben foglaltakra tekintettel tartja szükségesnek kifejezni az alábbiakat.

Az alperes a perben elismerte, hogy a felperes által megismerni kívánt adatot kezeli és jogszabályi akadályba sem ütközött annak kiadása, de azt költségtérítés ellenében tartotta rendelkezésre bocsáthatónak.

Ebből következően az elsőfokú ítéletnek az adatkiadásról való rendelkezései a Pp. 228. § (3) bekezdése alapján jogerőre emelkedtek, a felülbírálat kizárólag az adatkiadásnak költségtérítés előírása nélküli rendelkezését érinthette.

Az alperes, mint közfeladatot ellátó szervezet a közérdekű adatigénylések teljesítésekor nem szolgáltatást nyújt, hanem az Alaptörvényben meghatározott alapvető jogból eredő kötelezettségeit teljesíti. Mindez azzal is jár, hogy fő szabály szerinti alapesetben a normál napi működése keretében, ingyenesen kell az igényelt adatokat az állampolgárok rendelkezésére bocsátani.

Az Info tv. 29. § (3) bekezdése szerint az adatot kezelő közfeladatot ellátó szerv az adatigénylés teljesítéséért - az azzal kapcsolatban felmerült költség mértékéig terjedően - költségtérítést állapíthat meg.

A jogszabály alapján tehát kizárólag az adatigénylés teljesítéséért lehet költségtérítést megállapítani.

Az elsőfokú bíróság döntését arra alapította, hogy a kimutatásban szereplő tények megjelölésével az alperes nem bizonyította azt, hogy a közérdekű adat szolgáltatása az alaptevékenység ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevitelével járt. Az adatkezelés szükségképpen együtt jár a közfeladat ellátásával.

Az Info tv. 29. § (5) bekezdés c) pontjában meghatározott törvényi feltételeknek együttesen kell teljesülnie.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a perbeli esetben az adatigénylés összeállítása nem igényelte az alperes részéről a munkaerő aránytalan mértékű igénybevitelét.

Az adatigénylés teljesítése természetesen bizonyos mértékű munkaerő-ráfordítást szükségképpen igényel, de ez a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő alapjog intézményi biztosításának velejárója. A közfeladatot ellátó szerveknek ugyanis készen kell állniuk arra, hogy bármely tevékenységüket illetően érkezhessen hozzájuk közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adatok megismerésére vonatkozó igény. Erre vonatkozó álláspontját a NAIH részletesen kifejtette az alperes közérdekű adatigénylésekhez kapcsolódó költségtérítési-gyakorlatáról szóló - legutóbbi - 2019. október 7. napján kibocsátott NAIH/2019/944/3. számú jelentésében is.

A közfeladatot ellátó szerv alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan igénybevitelének megítélésekor elsősorban a kiadni kért adatok szempontjából kell vizsgálni. A per tárgyát az adatok képezik ezek jellegét, terjedelmét, tárolását stb. kell értékelni és ehhez lehet viszonyítani azt, hogy a kimutatásban szereplő személyek száma és az időráfordítás mértéke milyen aránytalansági tényezőt jelent az alaptevékenység ellátásához képest.

A 301/2016. (IX. 30.) Korm. rendelet 3. § (2) bekezdése alapján az adatigénylés teljesítésével összefüggő munkaerő-ráfordításként az igényelt adat felkutatásához, összesítéséhez és rendszerezéséhez, másolat készítéséhez, adatok felismerhetetlenné tételéhez szükséges időtartam vehető figyelembe.

Ezeket az alperes eredménnyel nem bizonyította.

A védekezésben előadottakat az alperesnek kellett bizonyítania. Egyetért a másodfokú bíróság a fellebbezési ellenkérelemmel abban, hogy a 4. sorszám alatti tárgyalási jegyzőkönyvben az elsőfokú bíróság a bizonyítási kötelezettségről és a bizonyítási terhet viseléséről helyesen tájékoztatott, további kioktatási kötelezettsége nem volt.

Alapítvány hivatkozott a fellebbezés arra, hogy amennyiben valamennyi közigazgatási szerv feladatai ex lege magába foglalja a közérdekű adat kiadását, akkor a közfeladatot ellátó szervezetek soha nem kérhetnének költségtérítést az adatigénylésekkel összefüggésben. Az Info tv. 29. § (3) bekezdése ugyanis a főszabály szerinti ingyenes feladatellátás alóli kivételként határozza meg a költségtérítés meghatározását és ennek csak indokolt esetben és csak akkor van helye, ha annak törvényi feltételei fennállnak.

Nincs annak sem relevanciája, hogy az alperes alapító okirata és az adatszolgáltatást teljesítő szervezeti egysége, azaz az RFP-HÁT szervezeti működési szabályzata szerint az alaptevékenységek között nem szerepel az adatkezelés, illetve, hogy az a dolgozók munkaköri leírásában sem szerepel, így azt egyéb tevékenységként kell ellátniuk. Ezen feladatok ellátása a közigazgatás tevékenységén belül és ahhoz kapcsolódóan nyilvánul meg, hiszen a közérdekű adatok megismerése iránti igény alapjog, azok szolgáltatása pedig a törvényi keretek között az alperes jogszabályban és az Alaptörvényben foglalt kötelezettsége.

Helyesen hivatkozott a fellebbezési ellenkérelem arra is, hogy aránytalan munkaerő-ráfordítással járó tevékenységnek semmiképpen nem értékelhető az, hogy az alperesi Minisztérium irányítási hierarchia különböző szintjein kell keresztül mennie egy közérdekűadat-igénylés iránti kérelemnek az elbírálás és a teljesítés folyamatában.

A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy az adatkérések teljesítésével kapcsolatos miniszteri utasítás, valamint az alperes RFP HÁT szervezeti egysége szervezeti és működési szabályzata hivatkozott jogszabályi rendelkezéseinek ezen indokból nincs jelentősége, az alperesnek ugyanis tényleges munkaerő többletet kellett volna igazolnia, melyre a csatolt kimutatás nem volt alkalmas. Az alperes szervezeti hierarchiája, az eljárás szabályozottsága és az ebből fakadó többletterhek a felperesre nem háríthatók át, mindezt a másodfokú bíróság álláspontja szerint a kiadandó adatok köre, terjedelme sem igazolta.

A fentiekre tekintettel az volt megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság álláspontja kialakítása során figyelembe vette az alperesi szervezet jellegét, alaptevékenységét és létszámát, értékelte az alperes által csatolt kimutatásban foglaltakat, majd ezt követően helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a kért közérdekű adat szolgáltatásának teljesítése nem járt a munkaerő források aránytalan mértékű igénybevételeivel, így ebből fakadóan olyan többletkiadás, illetve többletköltség sem merült fel, melynek megfizetéséhez, mint feltételhez kötheti az alperes a közérdekű adatok kiadását. Fentiekre figyelemmel költségtérítés kiadása nélkül köteles az alperes a felperes részére az igényelt közérdekű adatokat kiadni.

Erre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése első fordulata alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság az ügyvédi munkadíjban a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési eljárásban pereszes alperest marasztalta a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és 4/A. § (1) bekezdése alapján.

Budapest, 2019. november 15.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

Vojnitsné dr. Kisfaludy Atala Katalin s.k. dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

bíró